

malih samostanov, vsakemu je dal dvanajst menihov in enega poglavarja. Sv. Benedikt je vse lepo vodil ter jim ostro naročal moliti in delati. Pozneje se je preselil na drug hrib, ki se imenuje Kasino, kjer je postavil nov samostan, sezidal dve cerkvi in spisal sveta vodila, po katerih še zdaj žive črno oblečeni menihi, ki se po svojem duhovnem očetu imenujejo benediktinci. Sveti in pridni možje so bili; po vseh krajih so lepo obdelovali zemljo in poučevali mladino, kakor jim je zapovedal sv. Benedikt.

Preden je zbolel sv. Benedikt, si je dal pripraviti pokopališče, in šesti dan svoje bolezni zanesti v cerkev. V sredi svojih učencev zaužije zadnjo popotnico in v njihovih rokah izroči svojo dušo Bogu l. 543.
(Slomšek.)

Zakrivljena palica na sliki pomeni, da je bil samostanski predstojnik ali opat; kelih, iz katerega kača sika, pa spominja na tale dogodek. Še preden je uravnal samostansko življenje po svojih modrih pravilih, so ga hoteli v nekem kraju zastrupiti in so mu strupa nalili v čašo. Svetnik pa je po svoji navadi križ naredil nad posodo, preden je hotel pitti. Posoda se takoj razpoči in svetniku je rešeno dragoceno življenje. Vidiš moč križa! Ali se pokrižaš vselej dostojno in pobožno?

SOLNCE IN MEGLE.

Oj, oblaki in meglice
solncu so zakrili lice,
da je vzdihovalo milo
in od tuge solze lilo.

Pa pregnalo žarko solnce
je oblake in meglice,
posijalo je na holmce
in vzbudilo cvetje, ptice.

To je snežec vam oholi
bridke solze točil,
da gorice je in dol
s svojimi solzami močil.

Mohriški.

Angeli spremljajo svojo nebeško Kraljeo.